

Sygn. akt: III U 845/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 marca 2015 r. w O.

sprawy z odwołania R. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania R. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 8 sierpnia 2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. S. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 sierpnia 2014r. do 31 lipca 2016r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. na rzecz R. S. (1) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

R. S. (1), reprezentowany przez adwokata, złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 08.08.2014r., znak: (...) odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. przepisów ustawy emerytalnej poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji wadliwe zastosowanie jej postanowień, naruszenie przepisów postępowania art. 7 i 71 § 1 k.p.a. Wniósł o zmianę decyzji w całości i przyznanie prawa do świadczenia, bowiem stan zdrowia pogorszył się, a przez ostatnie 16 lat otrzymywał rentę inwalidzką. Załączył Zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 08.09.2014r. i Zaświadczenie lekarskie z dnia 03.09.2014r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że R. S. (1) posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w okresie od 01.09.1998r. do 31.07.2014r. W dniu 09.06.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 30.06.2014r. uznał ubezpieczonego za trwale częściowo niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia. Komisja lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) w orzeczeniu z dnia 25.07.2014r. ustaliła, że R. S. (1) nie jest niezdolny do pracy. Wobec powyższego Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 08.08.2014r. odmówił odwołującemu R. S. (1) prawa do renty z tytułu wypadku przy pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

R. S. (1) (ur. (...)) posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe – ślusarz. Zajmował stanowiska: ślusarza, ślusarza remontowego, sterowniczego sita i filców, dozorczy.

W dniu 17.08.1990r. R. S. (1) uległ wypadkowi w drodze z pracy – skręceniu kolana prawego. Decyzją ZUS z dnia 03.09.1991r. przyznano mu odszkodowanie za 5% uszczerbek na zdrowiu.

W dniu 21.04.1995r. doznał on wypadku w pracy, prawa dłoń została zgnieciona, pękły dwie kości śródrezcza. Decyzją ZUS z dnia 14.10.1997r. R. S. (1) przyznano jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego 39% uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy.

Odwołujący się pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Decyzją z dnia 16.09.1998r. Oddział ZUS w O. przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 01.09.1998r. – tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, do 31.08.2001r., na podstawie przepisów ustawy z dnia 12.06.1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Wraz z przeprowadzanymi badaniami lekarskimi, prawo do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem było odwołującemu kilkakrotnie przedłużane. Ostatnio w decyzji z dnia 17.08.2009r. uprawnienia do renty przyznane zostały na okres od 01.08.2009r. do 31.07.2014r.

W dniu 09.06.2014r. odwołujący R. S. (1) złożył w I/ZUS w O. wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z uwagi na zły stan zdrowia.

W celu ustalenia uprawnień do renty odwołujący został skierowany na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 30.06.2014r. stwierdził, że R. S. (1) jest trwale częściowo niezdolny do pracy oraz, że częściowa niezdolność pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w związku z czym akta rentowe ubezpieczonego zostały skierowane do Komisji Lekarskiej ZUS w W. celem ponownego rozpatrzenia sprawy.

Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, Komisja lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) zmieniła orzeczenie lekarza orzecznika ZUS i w swoim orzeczeniu z dnia 25.07.2014r. ustaliła, że odwołujący R. S. (1) nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 08.08.2014r. odmówił R. S. (1) prawa do renty z tytułu wypadku przy pracy, z powodu nie spełnienia warunku określonego w art. 6 ust. 1 pkt 6 powołanej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt nr 07/20018 – karty wypadku w drodze do pracy i protokołu (...) S.A. w O. nr (...), akt rentowych (...), dokumentacji lekarskiej.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2009.167.1322 j.t.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Przesłanką do przyznania renty na podstawie powołanej ustawy jest zatem stwierdzenie niezdolności do pracy i jej związku z chorobą zawodową lub wypadkiem przy pracy.

Według art. 17 ust. 1 w/w ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle w/w przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania R. S. (1) było ustalenie, czy jest on niezdolny do pracy, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności oraz w jakim okresie ta niezdolność powstała i czy ma związek z wypadkiem przy pracy.

Sąd postanowieniem z dnia 15.10.2014 r. dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy.

Biegli z zakresu: neurologii R. Z., ortopedii G. K. i medycyny pracy D. M., po przeprowadzeniu badania w dniu 08.11.2014 r. u R. S. (1) rozpoznali: pourazową dysfunkcję ręki prawej z upośledzeniem funkcji po urazie zmiążdżeniowym w 1996r., zespół bólowy kręgosłupa odcinka szyjnego, żyłaki podudzia prawego i zespół uzależnienia od alkoholu i leków w wywiadzie.

Zdaniem biegłych, stwierdzone schorzenia oraz stopień ich zaawansowania powodują nadal częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat.

Biegli podnieśli, m.in., iż po przestudiowaniu akt sprawy, przeprowadzeniu badania podmiotowego i przedmiotowego oraz na podstawie badań dodatkowych - nie zgadzają się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 25.07.2014r., iż badany jest zdolny do pracy. Biegli podzielają stanowisko częściowo lekarza orzecznika ZUS z dnia 30.06.2014r., że badany jest częściowo niezdolny do pracy, ale okresowo jako kontynuacja na 2 lata. W uzasadnieniu podali, że badany ma 50 lat, jest praworęczny, ma wykształcenie zawodowe - ślusarz, pracował jako ślusarz, sterowniczy maszyn papierniczych, dozorca. W dniu 09.12.1996r. doznał wypadku w pracy - zmiążdżenia ręki prawej z uszkodzeniem kości i ścięgien. Ręka prawa została pochwycona między wały filcowe prasy i uległa zgnieceni i poważnemu okaleczeniu, według protokołu powypadkowego Nr 18/1996r. z dnia 18.12.1996r., k - 15 akt. Odwołujący wielokrotnie leczony operacyjnie w szpitalu - przeczep skóry i ścięgien. Wielokrotna rehabilitacja i usprawnianie dłoni prawej nie dało rezultatów. Brak mięśni kłębu kciuka prawego, osłabione zginanie palca II- V w stawie PIP i DIP, osłabione czucie palca II - V, chwyt siłowy osłabiony, chwyt precyzyjny do palca II - V niepełny. Nie uzyskano sprawności ręki prawej. Znaczne upośledzenie chwytu ze względu na dysfunkcję kciuka. Przeciwwskazana praca fizyczna, praca wymagająca pełnej sprawności manualnej, praca przy maszynach w ruchu, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi. Zmiany są utrwalone i nie rokują poprawy. (k. 15 – 16 a.s.)

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł ZUS. Przedstawił stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W., że opinia biegłych sądowych jest sprzeczna z opinią KL – w badaniu przedmiotowym wystąpiły rozbieżności w krótkim odstępie czasowym. Wniósł o powołanie innych biegłych. (k. 34 – 35 a.s.)

Zdaniem Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy – tj. opinia z dnia 08.11.2014r. biegłych: neurologa R. Z., ortopedy G. K. i medycyny pracy D. M., może stanowić podstawę do wydania wyroku.

Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli opisali pourazowy stan prawej ręki badanego i jej wpływ na zdolność do pracy. Odnieśli się także do jego wykształcenia – zawodowego – ślusarz - i dotychczas zajmowanych stanowisk: ślusarza, sterowniczego maszyn papierniczych czy dozorca. Zdaniem lekarzy, zmiany dłoni są utrwalone, nie rokuje poprawy. Wykluczają prace fizyczne, prace wymagające pełnej sprawności manualnej, przy maszynach w ruchu. Także z Zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 08.09.2014r. i Zaświadczenia lekarskiego z dnia 03.09.2014r. wynika, że odwołujący się, mimo rehabilitacji, przeszczepu skóry i szyciu mięśni nadal ma niesprawną prawą dłoń. Powyższe sprawia, że nie może pracować zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi i dotychczasowym doświadczeniem.

Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie biegłych o czasowej – od 01.08.2014r. do 31.07.2016r. częściowej niezdolności odwołującego się do pracy. Należy wskazać, że niezdolność do pracy jest okresowa i częściowa, bowiem R. S. (2) w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych doświadczeń i kwalifikacji. Jednocześnie Sąd przyjął ustalenia biegłych odnośnie okresowej niezdolności.

Z tych względów Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 08.08.2014r. i przyznał R. S. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.08.2014r. do 31.07.2016r.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy R. S. (1), jej stopnia, okresu trwania i związku z wypadkiem przy pracy. Dopiero postępowanie sądowe, dołączenie do odwołania nowej dokumentacji medycznej i powołanie biegłych lekarzy pozwoliło na ustalenie częściowej niezdolności. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy badanego w toku postępowania przed tym organem.

Wobec uwzględnienia odwołania należało orzec o kosztach zastępstwa prawnego, udzielonego odwołującemu przez adwokata L. C., przyznając mu od ZUS kwotę 60 złotych. Orzeczenie to wydano na podstawie art. 98 k.p.c. i § 12 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.